

הגאון הוא קליפת עמלק

ספר מאור ושמש - פרשת תצוה ד"ה ועשית

ועשית את מעיל האפוד וגו'. וכתוב כאן אפוד מלא בא"ו. והיה פי ראשו וגו' לפיו סביב מעשה אורג וגו'. יש לרמוז בזה על פי הכתוב זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' אשר קרך בדרך וגו' והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל אויביך מסביב וגו' תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח. ויש לדקדק שהרי מצינו בספרים הקדושים שהתורה היא נצחית ונוהגת בכל עת ובכל שעה ואם כן ראוי לשום לב האיך שייך המצוה הזאת בזמנינו בזמן הגלות המר הזה. ולהבין זאת נקדים לפרש המשנה במסכת מגילה, מגילה נקראת בי"א ובי"ב ובי"ג ובי"ד ובט"ו לא פחות ולא יותר. ויש לדקדק דהיה לו לומר לא קודם ולא מאוחר מאי לא פחות ולא יותר.

ונראה דהנה ידוע מפי סופרים ומפי ספרים דהעיקר הוא שיהיה אחדות בישראל והוא רגל אחד שכל התורה כולה נסמך עליו כידוע מגמרא גבי הלל עם אותו הגר עי"ש. ופסוק מלא הוא גם חלילה כשישראל עובדי עבודה זרה אם יש שלום ביניהם אזי אין שום שטן יכול להם כדכתיב חבור עצבים אפרים הנח לו, ולהיפוך חלילה בביטול מצוה זאת על ידי שנאת חנם נחרב בית שני כדאיתא בגמרא, וכל המתקת הדינים תלויים בזה כי אהבה גימטריא אחד שהוא גימטריא י"ג, ועל ידי זה יכולים הצדיקים להמשיך י"ג תיקוני דיקנא על כנסת ישראל ממקור העליון שהוא מזלא עילאה גימטריא ג' היות מספרם ע"ח כמנין מזל"א כידוע, שמשם נמשך הי"ג תיקוני דיקנא וכל זה על ידי אהבה שאוהבים ישראל זה את זה בלב שלם ועל ידי זה נמשך י"ג תיקוני דיקנא לכנסת ישראל. ועוד, אהבה הוא שם המפורש בנקודות ידועים כדאיתא בסידור האר"י ז"ל על סדר העבודה דיום הכיפורים והכהנים והעם וכו' השם הנכבד והנורא מפורש שהוא אהבה בנקודותיו עי"ש, אף על פי שבסידור של האר"י ז"ל כתוב שהשם המפורש הוא שם אהכ"ה ויוצא מסופי תיבות של פסוק ל'א תאונו' אליך רע'ה, אמנם בסידור של רבי שבתי ראשקאוויז כתב בשם קדמון אחד שהנוסחא הישרה היא שם של אהבה עי"ש.

ובזה יובן שמאריכין הכהנים כשעולין לדוכן בברכה שמברכין קודם נשיאת כפים אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה ומאריכין בתיבת אהבה שהוא שם המפורש כנ"ל כדאיתא בגמרא שהיו מברכין את העם בשם המפורש וזה כנ"ל.

והנה איתא במדרש והובא ברש"י ז"ל אשר קרך בדרך שהוא לשון קרירות משל לאמבטי רותחת כו', ולדברינו הנ"ל היינו לשון קרירות שכיבה האש אהבתם וקרירו אותה שהיו מתחלה בחמימוח ובהתלהבות לאהוב זה את זה, ועמלק הביאם לידי קרירות וצין את אהבתם מלאהוב אחד את חברו. **ועל ידי מה הקרירם, על ידי התנשאות וגאווה שעמלק גימטריא ר"ם שהוא לשון התנשאות וגבהות וגאווה**, מפני שעיקר הדבר שמביא לאהוב אחד את חברו הוא על ידי שכל אחד ואחד שפל ומבוזה בעיני עצמו שמוצא תמיד חסרונות בכל מעשיו ורואה את צדקתו ומעשיו של חברו וגדול מאד בעיניו על ידי כן אוהב את חברו והוא באחדות עמו. לאפוקי אם הוא גדול בעיני עצמו והוא בגאווה אזי ממילא רואה חסרונות של חברו ועל ידי כן הוא שונא אותו לפי שחבירו שפל מאד בעיניו. ועמל"ק גימטריא ר"ם והוא הקריר את ישראל מחמימות והתלהבות שהיה להם מקודם לאהוב זה את זה כנ"ל.

והנה ידוע מספרי הקודש שיש חמשה חסדים וחמשה גבורות ועבודת הצדיקים הוא להמתיק את החמשה גבורות על ידי שממשיכין ממקור העליון רחמים גמורים מי"ג מכילין דרחמי שהוא מזלא גימטריא שלשה היות כנ"ל שהוא מקור לי"ג תיקוני דיקנא, ועל ידי כן נמתקים החמשה גבורות ונמשך החמשה חסדים על כנסת ישראל:

והנה קריאת המגילה היא בחמשה זמנים הנ"ל י"א י"ב י"ג י"ד ט"ו כדי להמתיק החמשה גבורות הנ"ל על ידי מזלא עילאה כנ"ל ולמשוך החמשה חסדים לכנסת ישראל. ובכל יום מהימים הנ"ל נמתק מהחמשה גבורות בכל יום אחד, ובפורים גופא נמתקים כולם ונמשכים על כנסת ישראל חסדים טובים ומגולים וכל השפעות טובות. וזה מגלה נקראת, מגלה בלא יו"ד גימטריא מזל"א שהוא מקור הי"ג מדות של רחמים שהם י"ג תיקוני דיקנא עילאה, נקראת בי"א בי"ב ובי"ג ובי"ד ובט"ו חמשה זמנים כנ"ל, ולא פחות פירוש לא פחות מחמשה זמנים הנ"ל כי פחות אינו

מועיל להמתיק את החמשה גבורות הנ"ל ולא יותר כי אין צריך יותר והבן. ושפיר
מתורץ שנקט לשון לא פחות ולא יותר: